

מסורת הש"ס

(א) [שבת ד. לו. ב"ק ע.].
(ב) נדפדפו שלש רשות.
(ג) משה"ס ש"ק.
(ד) [שבת ע.]. (ה) שבת ו.
(ו) ש"ס (ז) ז' וזק. ש"ש.
(ח) נדפדפו ופול. וכל.
(ט) ש"ש, (י) [שבת ד.].
(יא) נדפדפו ופול. וזק. ש"ש.
(יב) נדפדפו ופול. וזק. ש"ש.
(יג) נדפדפו ופול. וזק. ש"ש.
(יד) נדפדפו ופול. וזק. ש"ש.
(טו) נדפדפו ופול. וזק. ש"ש.
(טז) נדפדפו ופול. וזק. ש"ש.
(יז) נדפדפו ופול. וזק. ש"ש.
(יח) נדפדפו ופול. וזק. ש"ש.
(יט) נדפדפו ופול. וזק. ש"ש.
(כ) נדפדפו ופול. וזק. ש"ש.

מוסף רש"י

קלוטה כמי שהונחה
דמיא. הספד האול נקלט
באורה של רשות הדין
כמי שהונחה במוקד הא
ואע"ג דלא נח (שבת ד.
הורק מרשות לרשות כיון
שקלוטה האור מחייב משום
שבת דיון דסופו לנח
כמונה דמי. (ב"ק ע.).
דאשלה מקום. בתלוי
לקות זו גט. דלשלה
השאלה (לעזר נח). נעץ
קנה. סמיה אין רחב ד'
דוק. משה"ס נח על גבי.
חייב. כמונה ע"ג קרקע
דלא בני הנחה על גבי
מקום ד' צרה"י (שבת ד.).

מוסף תוספות

א. שאין מקור. מוס' ב"ק
ע ע"ג ד"ה כמאן: [דהא]
הא החצר איירי דאינה
מקורה. רש"י ב. אפילו
בלא מחיצות כלל. מוס'
ב"ק ג. ג. ולא איפשר
לכבלת גיטה לא השאלה גגו או ביתו
ולא אמרין לא קפיד דמי מקומות לא
מושלי. משום דמייתי עלה ראייה ממתי'
נקט. ר"ש הכא: הא כדאיסא והא
כדאיסא. רישא בגג דידה וחצר ידידה
ובענין אור הגג: סיפא בגג ידידה
וחצר ידידה. (י) מיגרשא באור חצר אכל
אי תרוייהו ידידה ואשלה מקום אימא
לך דלא קפיד: שלש מדות בגיטין.
חלוקות מדין שאר איסורין: בני מיל.
דפליגי רבנן: והא דלמחר רב חסדא
נעץ קנה. בחצר גבוה ממחיצת החצר:
וורק. משה"ס: ונה על גביו חייב
דהוא לא הנחה צרה"י שאור רה"י
עולה עד לרקיע אע"ג דאור רשות
הדין אינו למעלה מעשרה כדלמרי'
במס' שבת (דף טז. א.). בני מיל. דהוי
כמונה לארץ לענין שבת: אכל. אכל
היה חצר של אשה וקנה נעון גבוה מן
המחיצות אינה מגורשת שאין סופו לנח
לארץ דרמי ליה זיקא חוץ למחיצות
וטעמא דגיטא משום חצר המשמרת
הוא דומיא דידה והא לא מינטר:
והא

הזורק פרק שמיני גיטין

ע"א.

היתה עומדת בראש הגג. לרבי אושעיא דלמחר לעיל (ע"א) אפילו היא
צטברא וחצרה צליפרי הא עומדת היינו כמי שעומדת
כלומר כגון שמשמרת כדמשי לעיל אעומדת בחוץ ביתה או בחוץ
חצרה אי נמי נקט עומדת לאשמועינן דבגג דידה מיירי שעומדת
צרשמה דמקמי לה בגמרא:

בגון שהיו מחיצות התחתונות עורפ' ע"ה הע"אונות. דמיר שאל
מרשות גג נכנס לרשות חצר וא"ת ומה
מועיל העורפות מ"מ כשזרקו מעל
המעקה לא מנטר כנגד הגג וי"ל דכיון
דשלש מחיצות עורפות חשיב משמרת
ואין לחוש למחיצה רביעית אי נמי
כשהגג קצר וחצר רחב הרבה ועורפות
המחיצות גם כ"י רביעית מצד זה ומצד זה
וכנגד המעקה אינו כי אם פתח צלמא
אי נמי כשהגג עומד בצלמא החצר ולא
מן הצד ומחיצות החצר מוקפות לו מכל
זד וא"ת דלמרינן במרובה (ב"ק דף ע. א.)
באומר זרוק גניבתך לחצרי ותיקני לי
חצרי גניבתך דלמרינן שבת ואיסור
(ג) גניבה צלמא כאלו ורבי צלמא כאלו
והא לענין שבת מיחייב אפילו למעלה
מן המחיצות עד שלא נכנס עדיין
תוך המחיצות דרבי"י עולה עד לרקיע
ולענין קנין עד דמטי לתוך המחיצות
וי"ל דמיירי כשזרק דרך פתח ולא מעל
המחיצות: **במאן רבי דאמר**
קלוטה כמי שהונחה דמיא. מימה
נקט רבי דלא איירי אלא צרשות היחיד
מקורה משום דביתא כמאן דלמלא דמיא
כדלמרינן צריש שבת (דף ה.) ודר"ע
הוה ליה למינקט דלמית ליה קלוטה כמי
שהונחה דמיא אפילו צרה"ר (ג) ונראה
דהשאל סלקא דעתין דטעמא דרבי
לאו משום קירוי אלא משום ומהכי
אית ליה דכמאן דלמלא דמיא ולמהכי
קאמר כמאן כרבי דכר"ע לא מיתוקמא
מדמלכרת מחיצות החיצונות עורפות
ולר"ע אית ליה דכמי שהונחה דמיא
אפילו צרה"ר (ג) אלא ודאי כרבי מוקמת
לה ומשני אפילו תימא רבנן כו' ולפי
זה יכול להיות טעמא דרבי משום
קירוי כדלמרינן שבת (י):

דרך ע"ה אינה מגורשת מ"מ
מעיקרא לא צריכא קא. ולא
דמי להא דצעי רבא צפ"ק דצ"מ (דף
י.) זרק ארנקי צפתם זה וילא צפתם
אחרת מהו אור שאין סופו לנח כמונה
דמי או לא? הכא דבדנך עליה (א) דומה
כל כך שיהא עומד לנח אי נמי התם
צבית מקורה דומה יותר עומד לנח:
והא

והא לא כיון שישא מרשות הגג נמחק או נשרף הרי זו מגורשת ואי בגג
ידדה וחצר ידדה אמאי מגורשת? אלא בגג ידדיה וחצר ידדה רישא בגג ידדה
וחצר ידדיה סיפא בגג ידדיה וחצר ידדה אלא לאו? דאושלה מקום דחד
מקום מושלי אינשי תרי מקומות לא מושלי אינשי א"ל מידי איריא דלמא
הא כדאיתא והא כדאיתא רישא בגג ידדה וחצר ידדיה סיפא בגג ידדיה
וחצר ידדה רבא שלש מדות בגיטין הא דאמר רבי קלוטה כמי שהונחה ופליגי רבנן
עליה הני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא מינטר הוא (ג) דאמר רב חסדא
נעץ קנה ברשות היחיד ובראשו מרסקל וזרק ונה על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב לפי
שרשות היחיד עולה עד לרקיע הני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא יראה לא מינטר
והא

וחצר ידדה אמר רבא שלש מדות בגיטין הא דאמר רבי קלוטה כמי שהונחה ופליגי רבנן
עליה הני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא מינטר הוא (ג) דאמר רב חסדא
נעץ קנה ברשות היחיד ובראשו מרסקל וזרק ונה על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב לפי
שרשות היחיד עולה עד לרקיע הני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא יראה לא מינטר
והא

עין משפט נר מצוה

בש א מ"י פ"ה מהל'
גירושין הל' ג סמג
עש"נ טו"ש"ע ח"ע סימן
קלט ספק ד:
ל ב מ"י שם הלכה ד
טו"ש"ע שם ספק ו:
ל א ג ד מ"י שם הלכה ג
טו"ש"ע שם ספק ד:
ל ב ה ד מ"י שם טו"ש"ע
שם ספק ו:
ל ג ד מ"י שם טו"ש"ע
שם ספק ד:
ל ד ט מ"י שם הלכה ד
טו"ש"ע שם ספק ו:
ל ה י מ"י פ"ד מהל'
שבת הלכה ז סמג
לאון טו"ש"ע ח"ע
סימן שמה ספק ה:
ל ו ב מ"י פ"ה מהלכות
גירושין הלכה ו סמג
עש"נ טו"ש"ע ח"ע סימן
קלט ספק ו:

פסקי ר"ד

שנח בקרקע: היתה עומדת
על ראש הגג וכו' והא לא
מינטר פ"ה דאפילו דיקא
ואמרת ליה לברא ואמאי
קמתי כיון שהגיע לאור
הגג ואע"ג דלא נח אם
נשרף או נמחק היא
מגורשת אמר רב יהודה
אמר שמואל בגג שיש לו
מעקה עסקין עולה בר
מנשה משימה דאבימי
אמר הכא בפחות מג'
סמוך לגג עסקין וכל
פחות מג' סמוך לגג כגג
דמי: הוא מלמעלה וכו'
פ"ה רישא וכו' ודדה וחצר
ידידה סיפא בגג ידידה
וחצר ידידה: והא לא
מינטר פירוש דקס"ד
שהגג גבוה מחומות החצר
דאחי זיקא ושרי ליה
לברא ויחייב תני כיון
שישא מרשות הגג ונמחק
או נשרף קודם שינוח
באורי החצר הרי זו
מגורשת אמר רב יהודה
אמר שמואל כגון שהיו
מחיצות התחתונות
עורפות על העליונות וכי
נפיק מאורי הגג מיד מגיע
לתוך מחיצות החצר:

(א) כ"ל פ"י דלמי זיקא ודמי
ליה לצלמי וכו'.